

Bagtffibet laa der for Elbtoldens Skyld, saa vilde det dog ikke gjøre nogen Forskjel, om Lauenborg betalte Bagtffibet eller om $\frac{3}{5}$ af Udgifterne affholdtes af Marineministeriets Budget. Derksom nemlig Lauenborg betalte den hele Udgift, saa vilde Lauenborgs Overskud blive saameget mindre, og da $\frac{3}{5}$ af Lauenborgs Overskud tilfalder Kongeriget, saa vilde altsaa dette paa den Maade miste netop den samme Sum som den, der nu er opført paa Marineministeriets Budget.

Rindberg: Ja, jeg havde rigtignok troet, at disse Bagtffibe stode i Forbindelse med Tolden; saaledes have jo Udgifterne til Bagtffibene i Dresund og i Belterne forlods været udrede af Dresunds Toldintrader, men forholder det sig anderledes, skal jeg ikke opholde mig videre derved, da jeg ikke er nærmere bekendt med disse Forhold. Derimod veed jeg, at naar Elbtolden indbringer omtrent 73,000 Rd. om Aaret og den inddrages under Lauenborg, og vi ikke faae Andet af Lauenborg, end hvad der overskyder, saa gjør det en overordentlig stor Forskjel, om Lauenborg skal afgive noget Bist til dette Bagtffib. Naar der nu næste Aar for Lauenborgs Vedkommende er en Underbalance, skulde vi saa overtage den? Det forekommer mig overhovedet, at Lauenborg er stillet i et noget forunderligt Forhold, idet der blot i Budgettet er opført en Sum af 305,000 Rd., hvoraf Danmark skal faae de $\frac{2}{5}$ Dele; hvorfor kan Lauenborg ikke paa lige Maade tage Deel i Statsbyrderne som de andre Landsdele, nemlig efter Folketallet? Naar man vil lægge Folketellingen af 1845 til Grund, vil man finde, at Lauenborg har 46,486 Indvaanere, og Kongeriget Danmark 1,350,327, saa at Danmarks Befolkning er 30 Gange saa stor som Lauenborgs. Efter dette Forhold skulde Danmark svare til de sælles Udgifter 9,152,000 Rd., men efter det første Udkast til Finantslov see vi, at Danmark skal udrede 10,700,713 Rd., altsaa over halvanden Million mere end der egentlig tilkommer det i Forhold til Lauenborg. Det er dog virkelig forunderligt, at alle Byrder skulle lægge over paa Danmark; det pleier dog ellers at være Tilfældet, at naar et Land er Hovedlandet, pleier dette at have Fordeel af de andre Landsdele.

Da Ingen iøvrigt begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) (Bet. 10) A. q. Marineministerens Forslag, tiltraadt af Udvalget:
Der tilføies en ny Post:
„8. Eventuelle extraordinaire Udrustninger i Anledning af de politiske Forhold, ligeledes $\frac{3}{5}$ af 74,300 Rd.“
vedtoges med 84 Stemmer.

2) Udvalgets Forslag:
(Bet. 10) A. q. 8. Følgende Bestemmelse tilføies:
„Derksom Omstændighederne tillade det, gjør et Dampffib een eller to Reiser til Færøerne og Island.“
vedtoges med 81 Stemmer.

3) Forslag af Marineministeren, tiltraadt af Udvalget:
Under „B. Extraordinaire Udgifter“ tilføies:
„Til Indretning af Dampffibet Slesvig til Hans Majestæt Kongens eget allerhøieste Brug, Kongerigets Andeel $\frac{2}{5}$ af 33,145 Rd. — 19,887 Rd.“
vedtoges med 77 Stemmer.

Det næste Affnit, der fattes under Forhandling, var Resten af det af Marineministeren foreslaaede Budget, samt hvad der findes i Udkastets Paragraph, angaaende de separate under Marineministeriet henhørende Fonds med de dertil hørende, af Udvalget stillede, og i Betænkningen Anh. B. Sp. 319—321 under Nr. 11—13 opførte Vædringsforslag.

Ordføreren: Af Ministeriet er der forlangt Gage til en Inspecteur og 2 Assistentter ved Røde Klif Fyr. Da Assistentterne ere fast ansatte Folk, som have Udset til Besordring, har Udvalget anseet det for rigtigst, at der ikke ansattes flere end høist nødvendigt af denne Classe Bestillingsmand ved Fyrvæsenet, og man tvivler heller ikke paa, at naar der ansattes een Fyrinspecteur og een Assistent, vil man kunne hjælpe sig, naar en Oppasser antages istedetfor den anden Assistent. Un-